

Het Centrum in 2011

JAARVERSLAG ALGEMENE WERKING 2011

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN
EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

Het Centrum in 2011

JAARVERSLAG ALGEMENE WERKING 2011

INHOUD

Inleiding	5
Hoofdstuk 1: Algemene schets	9
Opdrachten, structuur en organisatie van het Centrum	10
Organigram	11
Raad van Bestuur	12
Het Centrum in enkele cijfers	13
Hoofdstuk 2: Discriminatie / Gelijke Kansen	15
Discriminatie	16
<i>Dienst Eerste Lijn</i>	16
<i>Dienst Tweede Lijn</i>	16
<i>In 2011</i>	16
Gelijke Kansen	18
<i>Dienst Vorming</i>	18
<i>Dienst Diversiteit</i>	21
<i>Het Impulsfonds voor het Migrantenbeleid</i>	23
Hoofdstuk 3: Migratie	25
Rechtshulp aan vreemdelingen	26
Demografische analyse en publicaties	27
Overleg, colloquia en werkgroepen	27
Mensenhandel en -smokkel	28
Hoofdstuk 4: Het Centrum netwerk	31
Nationale samenwerkingsverbanden	32
Internationale samenwerkingsverbanden	33
Hoofdstuk 5: Het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting	37
Hoofdstuk 6: Publicaties in 2011	41
Hoofdstuk 7: Balans en resultatenrekening	45

INLEIDING

Het jaar 2011 was het eerste jaar van het nieuwe Strategische Driejarenplan 2011-2013 van het Centrum. In dat strategisch plan geven we richting aan onze werkzaamheden binnen de twee pijlers van onze wettelijk opdrachten: de pijler Discriminatie/Gelijke Kansen en de pijler Migratie (migratiestromen, grondrechten van vreemdelingen en mensenhandel).

Voor elk van deze twee pijlers oefenen we drie taken uit. De eerste taak is het ontvangen van individuele meldingen over discriminatie en over schendingen van grondrechten van vreemdelingen. In 2011 ontvingen we niet minder dan 5 185 meldingen, wat driemaal zoveel is als zes jaar geleden. Voor discriminatie ontvingen we 4 162 meldingen, wat leidde tot de opening van 1 351 dossiers. Rond de grondrechten van vreemdelingen ontvingen we 1 023 meldingen, die leidden tot 179 dossiers. Voor elk van die meldingen zoeken we een oplossing, die tegemoetkomt aan de legitieme belangen van elk van de partijen en ook goed is voor de samenleving als geheel. Wij geven altijd de voorkeur aan een oplossing in overleg, via onderhandeling of verzoening, maar voor discriminatie kunnen we een rechtszaak starten als dat overleg niet mogelijk blijkt of mislukt. Het is dan aan een rechter om uitspraak te doen, en zo hoort het in een rechtsstaat. In 2011 hebben we de methodologie om meldingen te behandelen verfijnd en verbeterd, om zo de best mogelijke aanpak te verzekeren, met een warm hart voor de melder maar tegelijkertijd met een koel hoofd, om zo onze onafhankelijke en objectieve aanpak van dossiers te garanderen.

We zijn opgetogen over de samenwerking met de meldpunten in Vlaanderen en ook in het Franstalige landsdeel: zijn lokale meldpunten in de maak. Daarnaast werken we samen met tal van andere partners (overheden, sociale partners, belangenverenigingen, ...) die hun verantwoordelijkheid opnemen in de strijd tegen discriminatie en de bevordering van gelijke kansen. Onze tweede taak bestaat er immers in om te informeren, te sensibiliseren en te vormen. Zo hebben we ook in 2011 vorming gegeven aan de politie, aan de RVA, aan de Brusselse thuiszorgsector, aan federale ambtenaren, om er enkele te noemen. De vormingsdienst heeft ook speciale aandacht besteed aan de interne vorming van nieuwe medewerkers, van diensthooften, ...

Het Centrum wil ook ten volle een forumfunctie vervullen, door partners rond de tafel te verzamelen met het oog op het uitwerken van diverse activiteiten

en vooral in het kader van onze derde taak: het formuleren van adviezen en aanbevelingen. Deze aanbevelingen gaan zowel over onze eerste pijler, de strijd tegen discriminatie en de bevordering van gelijke kansen (in bijvoorbeeld het onderwijs, de sport, de gezondheidszorg en de media), als over onze tweede pijler: hoe de overheid kan bijdragen aan een betere kennis van de migratiestromen, aan meer respect voor de grondrechten van vreemdelingen, aan een efficiëntere strijd tegen mensenhandel en -smokkel. Deze aanbevelingen zijn enerzijds gebaseerd op de meldingen die we krijgen, anderzijds op studies en onderzoeken in het kader van onze 'diversiteitsbarometer' of rond migratiestromen en de grondrechten van vreemdelingen.

Zo maakte het Centrum deel uit van de begeleidingscommissie voor regularisatie, werd er een studiedag gewijd aan de gezinshereniging, en ook de 60ste verjaardag van de Vluchtelingenconventie van Genève kreeg aandacht.

De strijd tegen mensenhandel en -smokkel blijft een prioriteit voor het Centrum, vooral omdat die sterk vervlochten is met sociale fraude en met andere vormen van georganiseerde misdaad. Met de drie opvangcentra voor slachtoffers van mensenhandel heeft het Centrum een nieuw elektronisch beheerssysteem ontwikkeld, dat de opvolging van individuele dossiers moet vergemakkelijken en een goed beeld moet schetsen van de slachtoffers van mensenhandel.

Het Centrum is binnen Europa en zelfs daarbuiten bekend: medewerkers van het Centrum vervullen belangrijke taken in internationale samenwerkingsmechanismen, het Centrum levert gewaardeerde bijdragen aan internationale rapporten en conferenties rond elk van zijn wettelijke opdrachten.

Op 12 juli 2011 besliste de Interministeriële Conferentie voor Personen met een Handicap om het Centrum aan te wijzen als onafhankelijk mechanisme ter uitvoering van het Artikel 33 § 2 van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap. De dienst die deze nieuwe opdracht zal waarmaken is pas van start gegaan op 1 december 2011, u zal er meer over lezen in ons volgende jaarverslag. Deze toewijzing versterkt de opdrachten van het Centrum rond handicap, bevestigt de *de facto* *interfederaal* werking van het Centrum, en is een stap in de oprichting van een mensenrechteninstelling.

Het jaar 2012 wordt een cruciaal jaar voor het Centrum. De onderhandelingen om tot een gemeenschappelijk, *interfederaal* Centrum te komen – die begonnen in december 2006 – moeten nu eindelijk tot een tastbaar resultaat leiden, zodat elke inwoner van het land één enkel aanspreekpunt heeft voor meldingen van discriminatie of voor schendingen van de grondrechten van vreemdelingen. De optie voor één enkel orgaan levert elke inwoner ook de garantie op de meest kwaliteitsvolle behandeling van zijn vragen, in de landstaal van zijn voorkeur. Een *interfederaal* Centrum zal de sterke internationale positie van elk van onze overheden alleen maar ten goede komen en natuurlijk stukken minder kosten dan wanneer elke overheid zijn eigen aparte instelling zou oprichten. Dit *interfederale* Centrum is een noodzakelijke tussenstap om binnen afzienbare tijd te komen tot de oprichting van een brede nationale mensenrechteninstelling, waartoe elke overheid van dit land zich ten aanzien van de verenigde Naties toe heeft verbonden.

Wij wensen u veel leesplezier.

Edouard Delruelle,
Adjunct-directeur

Jozef De Witte,
Directeur

Hoofdstuk I: **ALGEMENE SCHETS**

Opdrachten, structuur en organisatie van het Centrum

Het Centrum werd opgericht door de federale wet van 15 februari 1993. Deze wet bepaalt dat het Centrum een openbare dienst is, die geheel onafhankelijk is in de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten, en die zijn taken uitvoert in een geest van dialoog en samenwerking met andere actoren. Daardoor is het Centrum een instelling ‘sui generis’, met een statuut dat sterk verschilt van de federale administraties, parastatalen of overheidsbedrijven.

Bij zijn oprichting in 1993 was het Centrum enkel bevoegd voor de strijd tegen racisme. Vandaag zijn de bevoegdheden van het Centrum veel ruimer. De wettelijke opdrachten van het Centrum situeren zich vandaag binnen twee volwaardige pijlers:

- » De pijler ‘Discriminatie / Gelijke Kansen’, met als opdracht het bevorderen van gelijkheid van kansen en het bestrijden van elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur op grond van nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming; maar ook op grond van seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, fortuin, leeftijd, geloof of levensbeschouwing, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, handicap, politieke overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst¹. Gendergerelateerde aangelegenheden zijn de bevoegdheid van onze zusterinstelling, het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen. Het Centrum is niet bevoegd voor discriminatie op basis van taal: de regering moet nog een instantie aanwijzen om deze meldingen te behandelen.
- » De pijler ‘Migratie’, met als opdrachten te waken over het respect voor de grondrechten van vreemdelingen, de overheid te informeren over de aard en grootte van de migratiestromen en de bestrijding van mensenhandel en -smokkel te stimuleren.

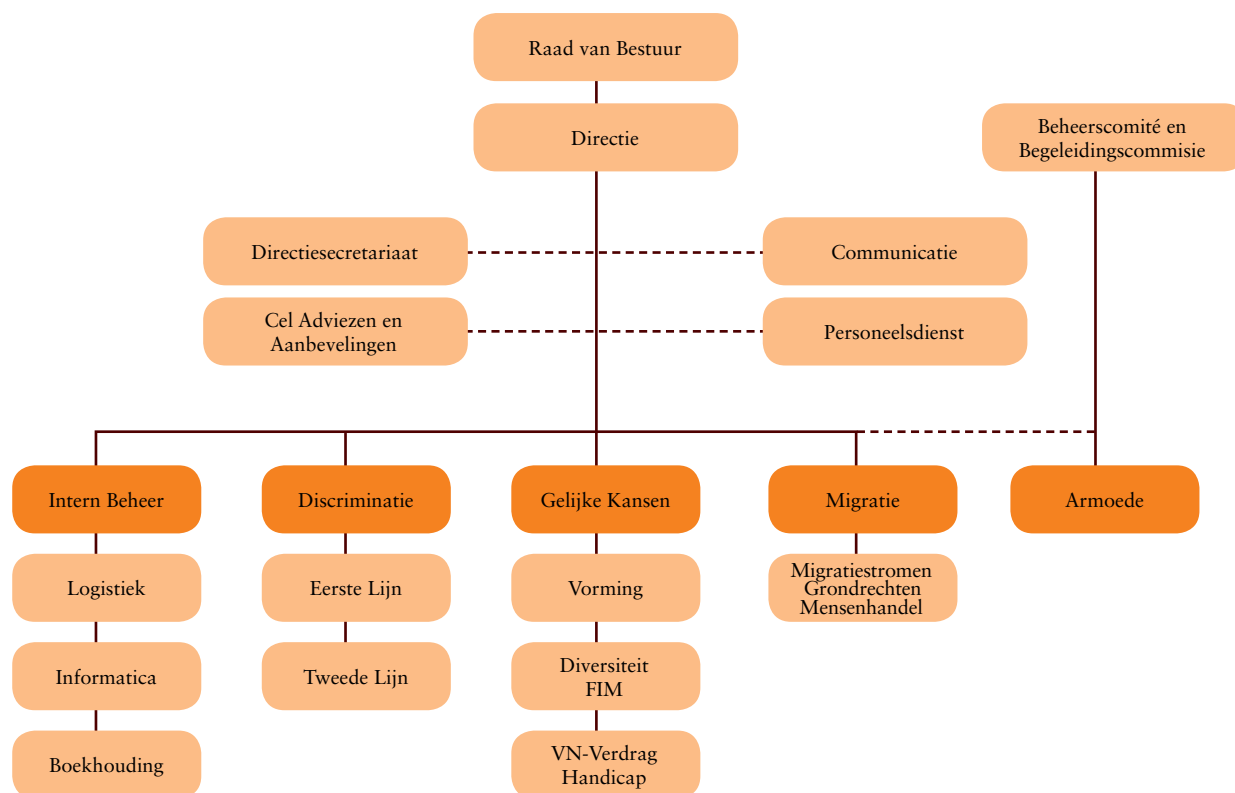
In 1999 werd het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting

aan het Centrum toegevoegd, na een samenwerkingsakkoord. Dit Steunpunt heeft eigen opdrachten, werkt met eigen bestuursorganen en een eigen budget, en valt niet onder de verantwoordelijkheid van de Raad van Bestuur en de directie van het Centrum. Op pagina 32 schetsen we de werking van dit Steunpunt in 2011.

Op de Interministeriële Conferentie van 12 juli 2011 hebben de federale overheid, gewesten en gemeenschappen in uitvoering van artikel 33 § 2 van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap beslist om het mandaat van “een onafhankelijk mechanisme om de uitvoering van het Verdrag te bevorderen, te beschermen en op te volgen” toe te kennen aan het Centrum. Hiertoe werd de nieuwe Dienst Verdrag Rechten van Personen met een Handicap opgericht die de taak heeft toe te zien op de bevordering, bescherming en opvolging van de toepassing van het Verdrag.

¹ De bevoegdheden van het Centrum zijn nog niet formeel uitgebreid naar het criterium ‘syndicale overtuiging’ dat in 2009 na een arrest van het Grondwettelijk Hof werd opgenomen in de lijst van de criteria die door de Antidiscriminatiewet beschermd worden.

Organigram

Raad van Bestuur

Samenstelling van de Raad van Bestuur van het Centrum op 31/12/2011

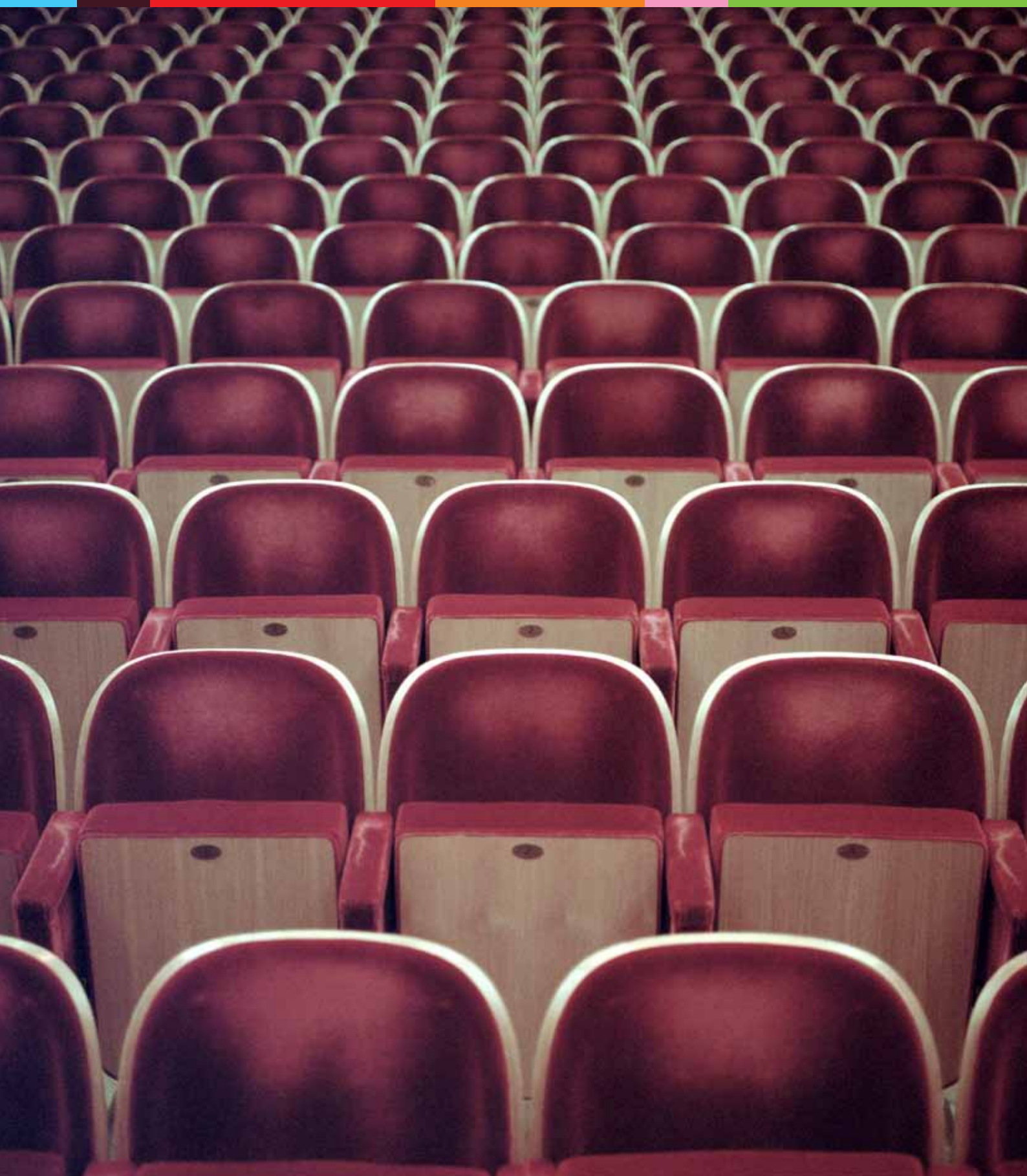
Effectieve leden	Plaatsvervangers
<i>Hervé Hasquin (voorzitter)</i>	Isabelle Mazzara
Ann Verreth (ondervoorzitster)	Tinneke Huyghe
Bernard Blero	Fatima Shaban
<i>Jan Boulogne</i>	Anne-Marie Vangeenberghe
Anne-Emmanuelle Bourgaux	<i>Ahmed Laaouej</i>
Eddy Boutmans	Kurt Demeester
Naima Charkaoui	<i>Hakim Boutkabout</i>
Diane Culer	Chico Keksi
Claude Debrulle	<i>Zakia Khattabi</i>
Eugène Dimmock	Machteld Ory
Badra Djait	<i>Jochen Soetens</i>
Afaf Hemamou	Mohammed Tijjini
Laura Iker	Fabien Paelmans
Carine Jansen	Alain Jacobeus
Véronique Lefrancq	Benoît Drèze
Eric Lemmens	Gisèle Marlière
<i>Alexander Miesen</i>	<i>Ingrid Inselberger</i>
Liesbet Stevens	<i>Karin Van Mossevelde</i>
<i>Soetkin Suetens</i>	<i>Khadija Zamouri</i>
Renaat Vandeveld	<i>Ina Vandenberghe</i>
<i>Steven Vansteenkiste</i>	Lieve De Cocq

Regeringscommissaris
Philippe Bouchat

cursief = ontslagnemend

Het Centrum in enkele cijfers

- » In 2011 ontving het Centrum in totaal **5 185** meldingen, en zowat **60 %** daarvan gebeurde via de website.
- » **609** meldingen gingen over Sharia4Belgium.
- » De melders waren opvallend vaker mannen (**62 %**) dan vrouwen (**38 %**).
- » **80 %** van de meldingen had betrekking op discriminaties en **20 %** op grondrechten van vreemdelingen.
- » Voor de **4 162** discriminatiemeldingen opende het Centrum uiteindelijk **1 277** dossiers.
- » Voor de **1 023** meldingen rond grondrechten van vreemdelingen opende het Centrum uiteindelijk **179** dossiers.
- » Het Centrum is in **16** discriminatiedossiers een rechtszaak begonnen, en startte daarnaast ook **18** juridische procedures in de strijd tegen mensenhandel.
- » Het Centrum verzorgde **219** uren aan informatiesessies (minder dan ½ dag) en **2 306** uren aan vormingen (minimum ½ dag), en bereikte daarmee in totaal zowat **7 393** personen.
- » In totaal bracht het Centrum **80** adviezen en aanbevelingen uit: **13** rond Discriminatie en Gelijke Kansen, **49** rond Migratie en **18** rond Mensenhandel en -smokkel.
- » Het Centrum telde op 31/12/2011 **100,9** voltijds equivalenten (VTE): **82,6** binnen het personeelsplan; **10** in projecten en **8,3** bij het Steunpunt Armoede.
- » Het Centrum is betrokken in **7** internationale samenwerkingsverbanden (EQUINET, FRA, NCP INT, NCP EMN, ECRI, ODIHR, VN).

Hoofdstuk 2:

DISCRIMINATIE / GELIJKE KANSSEN

Discriminatie

Dienst Eerste Lijn

De Dienst Eerste Lijn behandelt alle meldingen die op het Centrum toekomen. Deze dienst geeft elke melder binnen een redelijke termijn een eerste antwoord. Een melding maken of een vraag stellen kan via het online formulier op www.diversiteit.be, telefonisch, persoonlijk tijdens de bezoeken van het Centrum of op afspraak.

De Dienst Eerste Lijn ontvangt meldingen over discriminatie of vragen om informatie of advies. De dienst verzorgt een professioneel onthaal en stelt de melder concrete oplossingen voor. Zodra een melder bijstand vraagt en het Centrum hiervoor bevoegd is, wordt een dossier geopend, dat na een eerste analyse aan de Dienst Tweede Lijn wordt overgemaakt.

De Dienst Eerste Lijn verstrekt ook informatie en advies over de grondrechten van vreemdelingen, vooral over administratieve vragen inzake toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen. Concreet gaat het over mogelijkheden om een onwettig verblijf te regulariseren of over procedures inzake gezinshereniging, toegang tot de Belgische nationaliteit of de arbeidsmarkt, ...

Om personen die zich tot het Centrum richten zo goed mogelijk verder te helpen, neemt de dienst soms contact op met lokale en federale administraties of met advocaten.

Wanneer de dienst een vraag krijgt waarvoor het Centrum niet bevoegd is, verwijst het zo goed mogelijk door naar de aangewezen instanties. Zo worden meldingen over discriminatie op basis van geslacht bijvoorbeeld doorverwezen naar het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen.

Dienst Tweede Lijn

Eén van de hoofdopdrachten van deze dienst is de behandeling van individuele dossiers met betrekking tot discriminatie op grond van alle criteria waarvoor het Centrum bevoegd is (leeftijd, handicap, seksuele geaardheid, 'raciale' criteria, geloof of levensbe-

schouwing, vermogen, gezondheidstoestand,...) in alle domeinen van het maatschappelijk leven (arbeid, huisvesting, verzekeringen, onderwijs, horeca, politie, cyberhate,...).

Elke medewerker van de Dienst Tweede Lijn is gespecialiseerd in bepaalde rechtsdomeinen of specialiseert zich rond bepaalde doelgroepen. De multidisciplinaire benadering laat toe om oplossingen te vinden buiten de gerechtelijke procedures die door de Antidiscriminatie- en Antiracismewet zijn bepaald.

Het Centrum streeft eerst en vooral naar buitengerechtelijke oplossingen. In de meest ernstige en flagrante gevallen, of wanneer een dialoog onmogelijk blijkt en de zaak een belangrijke maatschappelijke relevantie heeft (bijvoorbeeld precedentswaarde, verduidelijken van wetgeving, ...), kiest het Centrum voor de gerechtelijke weg. In 2011 gebeurde dit slechts in 16 dossiers (5 burgerrechtelijke zaken en 11 strafzaken). Daarnaast diende het Centrum in 32 dossiers een eenvoudige klacht in bij het parket met de vraag om een mogelijke inbreuk op de Antidiscriminatie- of Antiracismewet te onderzoeken.

Uit de behandeling van individuele dossiers trekt de dienst ook belangrijke lessen om meer structureel en preventief op te treden. Zo dragen medewerkers, onder meer in transversale werkgroepen, bij tot het ontwikkelen van beleidsinstrumenten, studies en onderzoeken.

Cyberhate

Gevallen van cyberhate kunnen ook via de website van het Centrum gemeld worden (www.diversiteit.be). Twee medewerkers van de Dienst Tweede Lijn behandelen de dossiers over cyberhate, in nauwe samenwerking met de medewerkers van de Dienst Eerste Lijn.

In 2011

In 2011 heeft het Departement Discriminatie (diensten Eerste Lijn en Tweede Lijn) zich in de eerste plaats over zijn dagelijkse taak gebogen: het behandelen van

de 4 162 meldingen en de 1 277 dossiers die eraan werden voorgelegd en het zoeken naar de beste oplossing, bij voorkeur met buitengerechtelijke middelen.

Voor een analyse van de cijfers verwijzen we u door naar het Jaarverslag Discriminatie / Diversiteit 2011 (Publicatie in mei 2012).

Het departement heeft in 2011 een project rond methodologie opgezet. Dit is een kernpunt van het strategisch plan van het Centrum en past in het vervolg van de interne reorganisatie die het Centrum in 2009-2010 doorvoerde. Het doel van dit 'project methodologie' is om de wettelijke opdrachten van het Centrum op een professionele, rechtvaardige en harmonieuze manier om te zetten in de praktijk. Specifiek gaat het hier om de individuele hulpverlening aan elke persoon die advies wenst over de omvang van zijn rechten en plichten, de behandeling van individuele 'klachten' en de eventuele aanhangigmaking bij het gerecht.

Hoewel de wet het heeft over een 'klacht', is het gebruik van deze term niet aanbevolen om twee redenen. Enerzijds kan er verwarring ontstaan met een 'klacht' in de strafrechtelijke betekenis van de term. Een melding bij het Centrum kan in geen geval worden gelijkgesteld met een klacht bij de politie of bij het parket (of bij een tuchtinstelling). Anderzijds houdt praten over een 'klacht' en/of een 'aanklager' in dat achter het verzoek onvermijdelijk een conflictsituatie schuilgaat. Men associeert het woord meteen met een 'fout', een 'slachtoffer' en de aansporing tot sanctie. Hoewel dit in bepaalde dossiers kan kloppen, is dit slechts één van de mogelijkheden in zowel migratie- als discriminatiedossiers. Daarom heeft het Centrum het over 'meldingen', 'dossiers' en 'individuele melders'.

Het Centrum is een onafhankelijke openbare dienst. Noch een melder, noch eender welke betrokken partij kan het Centrum dwingen om iets wel of niet te doen.² Het ligt echter voor de hand dat het Centrum zijn voornaamste missie enkel tot een goed einde kan brengen als het aandacht heeft voor de verwachtingen van de melder en blijkt geeft van empathie voor zijn problemen of leed. Eén van de eerste stappen in de behandeling van een melding/dossier is om te bepalen

met welke oplossing de melder tevreden zou zijn. Let wel: het Centrum behoudt zich het recht voor om niet met alle verwachtingen, wensen of strategieën van de melder in te stemmen. Niet enkel de belangen van de melder worden in aanmerking genomen, maar ook die van de samenleving in haar geheel.

Hoewel het Centrum bevoegd is om in rechte op te treden, heeft het de keuze gemaakt om probleemsituaties bij voorkeur op te lossen door verzoening of onderhandeling. Het Centrum is geen machine die klachten produceert. Het wenst concrete en haalbare oplossingen te vinden.

Iedere melder is in de eerste plaats een burger. Daarom wil het Centrum de individuele melder meer handelingsmogelijkheden geven. In geen geval mag een melder ontdaan worden van zijn handelingsvermogen, noch van zijn beslissingsrecht. Daarom wil het Centrum aan de hand van de nodige informatie, begeleiding en ondersteuning de melder helpen om zijn individuele situatie beter te begrijpen en hem zo ondersteunen om die zelf aan te pakken.

Dit wil niet zeggen dat het Centrum afstandelijk blijft. Integendeel, het optreden van het Centrum omvat een actieve en soms aanzienlijke investering in het zoeken naar een oplossing en begeleiding. Dit kan zich vertalen in rechtstreekse interventies en aanmaningen. Een dergelijk optreden is gerechtvaardigd als het dient om een bepaald evenwicht te herstellen tussen de betrokken partijen of bescherming te bieden tegen mogelijke repressailles.

In 2011 werden er tijdens het 'project methodologie' drie dimensies nader onderzocht: de afbakening tussen de Eerste en de Tweede Lijn, de introductie van specifieke thematische draaiboeken en de samenwerking met gewest- en gemeenschapsactoren.

Afbakening Eerste Lijn / Tweede Lijn

De taakverdeling tussen de Eerste en Tweede Lijn werd verduidelijkt voor de behandeling van meldingen en individuele dossiers: ontvangst en registratie van meldingen, aard en omvang van de overgedragen informatie in gevallen waar het Centrum niet bevoegd is, bepaling van de aard van de aanvraag en de verwachtingen van de melder, stappen naar derden toe, procedures in geval van dringendheid, overleg en feedback,...

2 In dit kader moet worden vermeld dat het Centrum bepaalde acties enkel onderneemt met het akkoord van het slachtoffer, om zowel wettelijke als deontologische redenen.

Thematische draaiboeken

Elke melding wordt niet op dezelfde manier behandeld. Veel hangt af van de sector waarin het probleem zich voordoet (werkgelegenheid, huisvesting, verzekeringswezen, onderwijs,...), van het beschermde criterium in kwestie (afkomst, geloof of levensbeschouwing, leeftijd, seksuele geaardheid, handicap,...) of van de aard van de rechtenschending (opzettelijke of onopzettelijke discriminatie, haatmisdrijf, haatboodschappen, cyberhate,...). Elk van deze situaties heeft eigen actoren, instellingen, verenigingen en procedures en in functie hiervan varieert het antwoord van het Centrum.

Samenwerkingsverbanden

Het Centrum is niet de enige instantie die migratie- of discriminatiekwesties behandelt. Het moet samenwerken met alle andere actoren die rechtstreeks of onrechtstreeks met dit type dossiers in aanraking

komen. Hiervoor zijn samenwerkingsverbanden, uitwisseling en wederzijdse ondersteuning vereist. Subsidiariteit of complementariteit zijn aan de orde.

Zo werden samenwerkingsverbanden en –protocollen afgesloten met Gelijke Kansen Vlaanderen en zijn Meldpunten Discriminatie en met het Discriminatie-loket van Actiris. In het kader van de protocollen met het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap werkt het Centrum samen met de Dienst voor Gelijke Kansen en de bemiddelaars van de Franse Gemeenschap; en met de Waalse bemiddelaars en de ‘Espaces Wallonie’. Het doel is te komen tot een netwerk van contactpunten zoals voorzien in de decreten van het Waalse Gewest en Franse Gemeenschap.

Tot slot wordt voor alle meldingen waarvoor zij bevoegd zijn, de nauwe samenwerking met het Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen verdergezet. Er gaat daarbij bijzondere aandacht naar gevallen van meervoudige discriminatie.

Gelijke kansen

Dienst Vorming

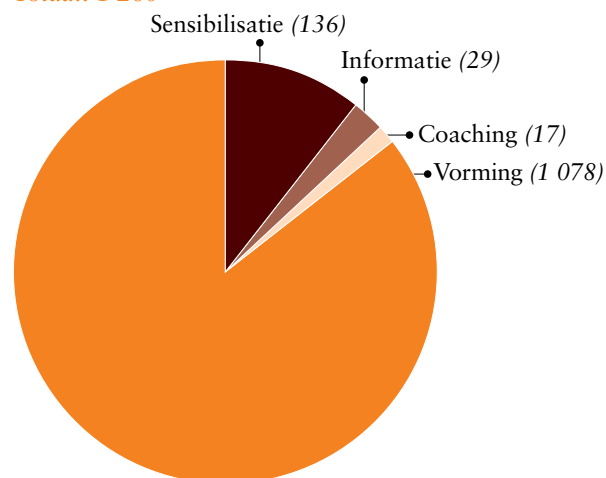
Ontvangst, analyse, uitvoering en beoordeling van aanvragen

De Dienst Vorming verzamelt en analyseert aanvragen rond informatiesessies, sensibilisatie of vorming. Dankzij een grondige analyse kunnen prioriteiten worden vastgelegd en kan de dienst zo gepast mogelijk reageren op deze aanvragen, rekening houdend met verwachtingen, doelpubliek en onderwerp. Hiervoor wordt er een beroep gedaan op zowel eigen medewerkers als medewerkers van andere diensten of zelfs externe sprekers.

In 2011 heeft de Dienst Vorming meer dan 140 verschillende aanvragen ontvangen: informatie- of adviesaanvragen, verzoeken om partnerschappen of pedagogische instrumenten,... Hiervan werden er een veertigtal van behandeld. Daarin zitten 32 verschillende interventies voor een totaal publiek van 1 260 professionals, verdeeld over verschillende sectoren. Die vormingen vertegenwoordigen een volume van 1 961 uren.

Aantal deelnemers per type interventie in 2011

Totaal: 1 260

Aanvragen voor vorming vormen het grootste aandeel, zo hebben 1 078 deelnemers een opleiding van één tot drie dagen gekregen. Informatie- en sensibilisatie-acties (over de Antidiscriminatie wetten) en speci-

fieke coaching over materies waarvoor het Centrum bevoegd is, zoals bijvoorbeeld de preventie van discriminaties binnen een institutionele context, waren goed voor 182 deelnemers.

Het Centrum besteedt veel tijd aan de analyse van vormingsaanvragen. Daarom worden voorafgaande ontmoetingen georganiseerd met de deelnemers om zo goed mogelijk in te spelen op de leefwereld van het doelpubliek. Dankzij de beoordeling van deelnemers en opleiders na de vorming van meerdere groepen kan er een transversale lezing worden gemaakt van de bestaande problemen. Zo kan er op een anonieme en algemene manier feedback worden verschaft aan de opdrachtgever. Die kan dan, indien nodig, bepaalde praktijken binnen zijn structuur bijsturen, zowel op het vlak van de werkverhoudingen tussen collega's als op het vlak van de contacten met externen.

Externe vormingen

De thema's houden rechtstreeks verband met de opdrachten van het Centrum. Ze worden op verschillende manieren benaderd in functie van de specifieke problemen van de instelling in kwestie. De inbreng van de deelnemers vormt daarbij altijd het vertrekpunt: zij kennen het best hun beroep en de moeilijkheden die de uitoefening ervan met zich meebrengt.

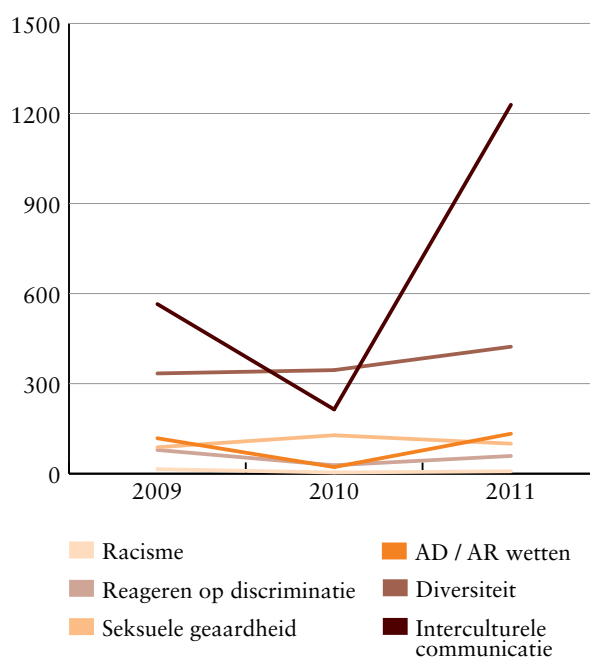
De Dienst Vorming hanteert een methodologie die voorrang geeft aan ontmoetingen met de toekomstige deelnemers voordat de interventies worden gestart. Zo worden individuen en teams rechtstreeks begeleid bij veelvoorkomende problemen binnen hun organisatie.

In 2011 werd er sterk geïnvesteerd in interculturele communicatie, aangezien dat het bevoorrechte onderwerp was van een belangrijk opdracht van de RVA.

Het gaat om een tweejarig programma voor alle medewerkers die in contact komen met het publiek in de stadscentra (Brussel, Antwerpen, Luik, Charleroi, Gent). Dankzij dit programma kunnen zij problemen die voortvloeien uit het onthaal van een divers publiek en de mogelijke conflictsituaties die daarbij ontstaan beter aanpakken.

Investing (u) van de Dienst Vorming in de verschillende thema's

Totaal voor 2011: 1 961 uur

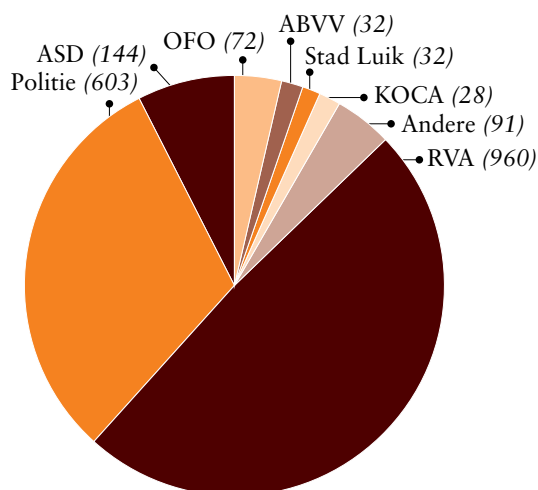
Het thema 'diversiteit' blijft stabiel bij de opdrachtgevers van het Centrum, die hoofdzakelijk openbare diensten zijn. Deze interventies richten zich voornamelijk op het ontwikkelen van een groepsdynamiek binnen teams en op de bedrijfscultuur. Ook het management wordt begeleid zodat de diversiteit van het personeel zo goed mogelijk beheerd kan worden. Diversiteitsplannen, die door de overheid worden aangemoedigd, bevorderen de praktijk van gelijke behandeling binnen openbare diensten en privé-bedrijven die beroep doen op het Centrum (onthaal van personen met een handicap, aanvragen rond religieuze praktijken en veruiterlijkingen, afkeuringsgedrag ten opzichte van personen die anders zijn,...).

Het thema 'seksuele geaardheid' wordt voornamelijk aangekaart tijdens de vormingen die aan de politie worden gegeven in het kader van een overeenkomst met de FOD Binnenlandse Zaken. De vormingen gaan over heteronormativiteit en het opsporen en aanpakken van homofob gedrag. De aard van het politieambt, dat onder andere het onthaal van slachtoffers omvat, vereist het vermogen om alle vormen van discriminatie te herkennen.

Bij de meeste vormingen wordt achtergrondinformatie over de Antidiscriminatie wetten voorzien. Los van persoonlijke stellingnames is de wet het laatste referentiekader om de handelwijzen in de werkomgeving te sturen. Intensieve vormingen over de wetgeving worden in samenwerking met juristen van het Centrum gegeven.

Het thema ‘racisme’ wordt steeds minder afzonderlijk behandeld. Het wordt vaak samen behandeld met andere criteria die door de Antidiscriminatie wetten worden beschermd.

Investering (u) van de Dienst Vorming door opdrachtgever
Totaal: 1 962 uur

De grafiek hierboven toont aan dat er in 2011 veel aandacht ging naar de samenwerking met de RVA. Om een impuls te geven aan het diversiteitsbeleid in de belangrijkste regionale kantoren, werden er vormingen gegeven over interculturele communicatie.

De vormingen bij de politie bekleden nog steeds een belangrijke plaats op het vlak van het aantal gepresenteerde uren. Dit is te danken aan de overeenkomst tussen de politie en het Centrum. Dankzij deze overeenkomst geven twee medewerksters van het Centrum basisopleidingen, voortgezette opleidingen en andere diensten bij alle politiediensten en -zones die gebruik willen maken van de modules en expertise van het Centrum.

In 2011 werd de samenwerking met organisatie ASD, *Aide et Soins à Domicile*, verdergezet. De interven-

ties richtten zich hoofdzakelijk op de interculturele dialoog, gezien de herhaalde spanningen in deze sector tussen verpleeghulp – hoofdzakelijk vrouwen van vreemde afkomst – en de mensen die thuishulp krijgen.

Via onze partner, het Opleidingsinstituut van de Federale Overheid (OFO), worden regelmatig opleidingen aangeboden aan federale ambtenaren. Gedurende drie dagen kunnen vrijwillige deelnemers dieper ingaan op diversiteit, uitingen, gedragingen en het gerechtelijk antidiscriminatiearsenaal.

De socialistische vakbond in Vlaanderen, ABVV, heeft in samenwerking met het Centrum een vormingsactie georganiseerd voor hun werknemers die in contact staan met een divers publiek.

De stad Luik heeft in het kader van haar diversiteitsbeleid een beroep gedaan op het Centrum. Tijdens de opleiding van teamleiders werden hun moeilijkheden betreffende, onder andere, religieuze praktijken en veruitlijkingen van overtuiging concreet behandeld.

Koca, een Antwerpse orthopedagogische structuur, vroeg om met hun werknemers van het onderhoud en de kantinedienst het thema ‘diversiteit’ aan te snijden, omwille van spanningen in de teams. Tijdens de vorming werden individuele werknemers ondersteund, werden de teams versterkt en kreeg het management advies.

De categorie ‘overige’ groepeert verschillende vormingen die binnen verenigingen werden gevoerd (bijvoorbeeld Convivial te Brussel rond het thema diversiteit), in OCMW’s (bijvoorbeeld te Bergen over veroudering en migratie, vormingen in rusthuizen), in het onderwijs (stereotypen aan het IHECS, wetgeving aan de ULB,...).

Interne vormingen

De Dienst Vorming heeft zijn ondersteunende activiteit ten opzichte van de verschillende medewerkers en diensten van het Centrum verdergezet. Het gaat hier over de vorming van nieuwe medewerkers, een opleidingscyclus management voor de diensthoofden in samenwerking met een externe opleider, een opleiding met een externe expert over de notie ‘onderhandelingsruimte’ in verband met diversiteitsproblemen, de collectieve supervisie van medewerkers die rechtstreeks in contact staan met het publiek.

Dienst Diversiteit

De doelstelling van de Dienst Diversiteit is het bevorderen van diversiteit in de verschillende domeinen van het economische, sociale en politieke leven (werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs,...).

De Dienst Diversiteit realiseert deze doelstelling door multidisciplinair te werken. Zo werkt de dienst transversaal samen met de verschillende diensten van het Centrum, maar ook met externe partners, om:

- » adviezen en aanbevelingen uit te werken;
- » een forum te bieden aan verschillende actoren;
- » studies en onderzoeken op te zetten en relevante gegevens te verzamelen;
- » deel te nemen aan sensibiliserings- en voorlichtingsactiviteiten en/of die uit te werken. Dit gebeurt ook via trajectbegeleiding bij de uitvoering van een diversiteitsbeleid;
- » waar nodig door te verwijzen naar andere actoren.

Het Centrum stimuleert het multidisciplinaire denken via thematische werkgroepen, samengesteld uit medewerkers van verschillende diensten: werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, zorg, handicap, seksuele geaardheid, culturele harmonisatie,...

Naast het werk van de thematische werkgroepen, heeft de Dienst Diversiteit zich toegelegd op de uitvoering van bepaalde kernpunten van het Strategisch Driejarenplan 2011-2013, dat de werkstrategie op middellange termijn definieert.

Een onafhankelijke openbare instelling

Om de banden met de actoren op het terrein te versterken, heeft de dienst de forumfunctie van het Centrum gebruikt om professionals te verenigen rond specifieke problemen. Het betreft vooral inclusief onderwijs; het begrip 'redelijke aanpassingen' en de integratie van werknemers met een handicap op de werkvloer; en de interculturele bevoegdheden in de *care*-sectoren.

Daarnaast heeft de dienst 'Diversiteitslunches' georganiseerd, een dynamische en flexibele formule waar verschillende actoren samenkomen rond een problematiek die dan wordt bestudeerd en besproken. De eerste 'lunch' was gewijd aan de soms dubbelzinnige relatie tussen het bevorderen van de diversiteit en de strijd tegen discriminatie op de arbeidsmarkt.

Met deze forumfunctie wil het Centrum bepaalde vragen anticiperen en er dieper op ingaan. Zo kan het zijn posities aanscherpen en zijn adviezen en aanbevelingen versterken.

Als Belgisch Nationaal Contactpunt Integratie bij de Europese Commissie, is het Centrum in 2011 actief geweest rond de uitbouw van Europese Integratiemodules en Integratie-indicatoren. In nauwe samenwerking met de Regionale Overheden en de Belgische Permanente Vertegenwoordiging bij de EU, werden de werkzaamheden rond de tweede Europese Agenda Integratie gecoördineerd.

Het Centrum werkt in overleg met de samenleving

Er ging bijzondere aandacht uit naar het versterken van de partnerschappen en de nauwe samenwerking met de actoren op het terrein. We citeren onder andere:

In de onderwijssector: de deelname aan het VLOR netwerk, aan de Commissie Leerlingenrechten van de Vlaamse Gemeenschap en aan het lokale Antwerpse netwerk. In de Franse Gemeenschap werd een enquête gelanceerd over de discriminatierealiteit in scholen, de perceptie ervan en de ingezette middelen om die te bestrijden. Daarnaast werden er ook opleidingen georganiseerd inzake de bevordering van diversiteit en de Antidiscriminatiewet.

In de sportsector heeft het Centrum samengewerkt met de Pro League, de Koninklijke Belgische Voetbalbond en de Voetbalcel van de FOD Binnenlandse Zaken in het kader van de campagne 'Football Against Racism and Discrimination (FARE)'.

In de mediasector: we citeren onder andere de deelname aan de bestuursraad van het plan 'Egalité et Diversité dans les médias audiovisuels francophones', gecoördineerd door de Hoge Raad voor de audiovisuele sector; de ondersteuning van en bijdrage aan de module 'Enjeux, acteurs et pratiques de la diversité dans l'information et le journalisme', onderwezen aan het Institut des Hautes Etudes des Communications Sociales (IHECS); of de bijdrage aan het tweede 'panorama des bonnes pratiques en matière d'égalité et de diversité dans les médias audiovisuels', gepubliceerd op 1 december 2011 in de Franse Gemeenschap.

In de gezondheidssector: Het Centrum nam deel aan de overlegvergaderingen rond de weigering van bloed geven door mannen die seksuele betrekkingen hebben met andere mannen aan het Kabinet van de Minister van Volksgezondheid; de lessen van de School voor Volksgezondheid van de ULB betreffende de antidiscriminatiewetgeving; het maatschappelijk symposium van het UMC Sint-Pieter op 7 oktober 2011 over de strijd tegen discriminaties rond HIV/aids in de arbeids- en verzekeringssectoren, en aan het project 'beeld-telefonie' ondersteund door de Cera-bank en in samenwerking met Fevlado voor de ontwikkeling van een videoconferentiesysteem voor dove personen in diensten gericht aan het publiek.

In het *Waalse Gewest* werd in het kader van de samenwerkingsprotocollen een gemeentenetwerk voor discriminatiebestrijding verwezenlijkt. Dankzij dit project kan het Centrum steden en gemeenten ontmoeten en ze informeren en sensibiliseren op het vlak van diversiteit en de strijd tegen elke vorm van discriminatie.

Een kenniscentrum

Het Centrum wil kennis verzamelen rond mechanismen van discriminatie en rond de omgang met diversiteit. Daarom heeft het twee specifieke instrumenten ontwikkeld en geconsolideerd. Het gaat om de Diversiteitsbarometer en de Monitoring van de arbeidsmarkt.

Wat de Diversiteitsbarometer betreft, heeft het Centrum in 2011 de studies beëindigd die in 2009 werden gestart over de verschillende discriminatieprocessen op de arbeidsmarkt. Die studies hanteerden vier verschillende en elkaar aanvullende methodologieën: een testing rond werkaanbiedingen en de verwerking ervan, kwalitatieve enquêtes bij directeurs Human Resources, een studie van de indicatoren (datawarehouse) inzake de positie van minderheden en een analyse rond loonverschillen op basis van de criteria geslacht, afkomst, handicap en leeftijd. In 2012 verschijnt hiervan een eindrapport en worden de resultaten besproken in een seminarie.

Bovendien heeft het Centrum ontmoetingen georganiseerd met de vier openbare regionale en federale diensten voor statistiek, namelijk: het *Institut Wallon*

de l'Evaluation, de la Prospective et de la Statistique (IWEPS), het Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse (BISA), de Studiedienst van de Vlaamse Regering (SVR) en de FOD Economie. Deze ontmoetingen kaderen in de doelstelling een langdurig overlegplatform te creëren tussen het Centrum en de openbare studiediensten.

Wat de monitoring betreft, leidde het verrichte werk in 2011 tot een consolidering van de samenwerking met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ), de FOD Werkgelegenheid en Sociaal Overleg en het Rijksregister. Deze samenwerking liet toe om de gegevens van het Rijksregister, die van belang zijn voor de monitoring, structureel op te nemen in het Datawarehouse Arbeidsmarkt van de KSZ. Eind 2011 heeft het Centrum de toestemming gekregen van het Sectoraal Comité van het Rijksregister om dit instrument verder te ontwikkelen en bepaalde, zogenaamd gevoelige gegevens verder te verwerken. In 2012 zou een eerste rapport kunnen worden opgesteld. Dit rapport zal een eerste concreet resultaat van zes jaar ontwikkeling zijn met als doel een longitudinaal monitoring-instrument te creëren waarmee een stratificatie van de arbeidsmarkt kan worden opgemaakt volgens de nationale afkomst van de werknemers.

Een Centrum dat oog heeft voor de huidige maatschappelijke uitdagingen

Het Centrum heeft een onderzoekenquête laten uitvoeren over de vergrijzing en de uitdagingen die eruit voortvloeien. Deze enquête over de stereotiepen rond leeftijd die nog sterk aanwezig zijn op de arbeidsmarkt richt zich vooral naar oudere en jongere werknemers (of kandidaat-werknemer) die te kampen hebben met leeftijdsdiscriminatie. De studie wil de stereotiepe beelden die bij deze bevolkingsgroepen leven, toetsen aan de perceptie die ze hebben van de samenleving en de discriminatie waarmee ze te kampen hebben. De nadruk ligt hierbij op de arbeidsmarkt. Het opinieonderzoek wordt uitgevoerd door het IPSOS Social Research Institute.

Wat het beheer van de diversiteit op het vlak van geloof en overtuigingen betreft, werd er in samenwerking met de Dienst Vorming een plan opgestart om de onderhandelingsvoorwaarden op de arbeidsmarkt, en meer bepaald in bedrijven, vast te leggen.

Het Impulsfonds voor het Migrantenbeleid

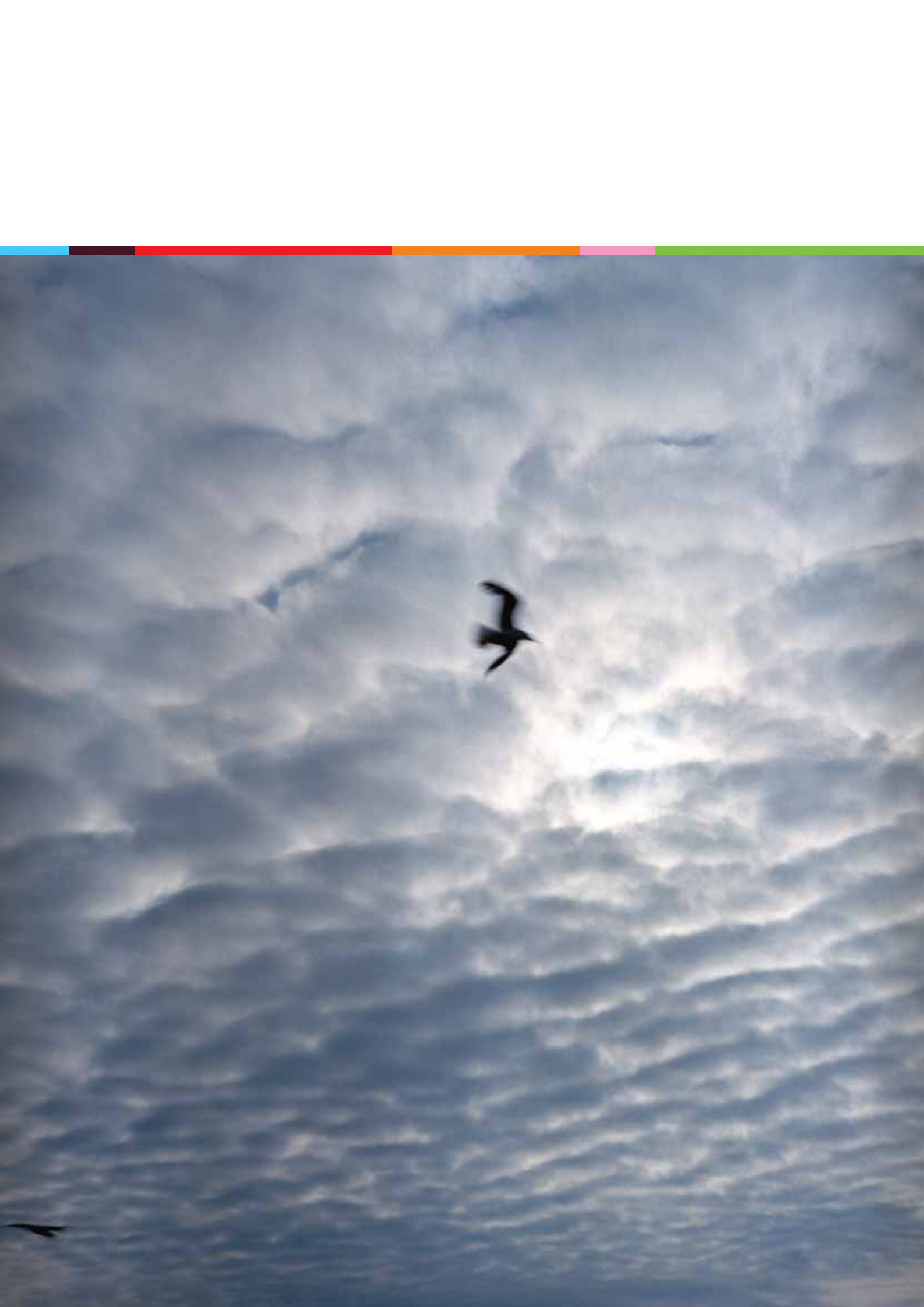
Het Federaal Impulsfonds voor het Migrantenbeleid (FIM) is in 1991 opgericht. Het FIM wil projecten ondersteunen die de maatschappelijke integratie van personen van vreemde afkomst bevorderen, bijdragen aan de preventie van discriminatie en die interculturele communicatie promoten.

Het FIM wordt bestuurd door een Beheerscomité dat jaarlijks de regels en prioriteiten bepaalt en beslist welke projecten gesubsidieerd worden, op voorstel van de federale, regionale en communautaire overheden.

Het Beheerscomité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de federale regering, vertegenwoordigers van de gewest- en gemeenschapsregeringen en een vertegenwoordiger van het Centrum.

Het Centrum staat in voor het secretariaat (administratieve en financiële opvolging) van het FIM maar neemt geen beslissingen.

Jaarlijks wordt in het Staatsblad een projectoproep gepubliceerd. In 2011 werd aan het FIM een budget van € 8.000.000 toegekend waarmee 551 van de 825 subsidieaanvragen werden gefinancierd.

Hoofdstuk 3:

MIGRATIE

Het Centrum heeft inzake Migratie drie wettelijk opdrachten:

de overheid informeren over de omvang en de aard van de migratiestromen; waken over het respect voor de grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel stimuleren.

In de twee eerste van deze drie opdrachten oefent het Centrum elk van zijn drie taken uit, namelijk het behandelen van meldingen en individuele dossiers; het verstrekken van vorming, informatie en sensibilisering en het formuleren van adviezen en aanbevelingen.

Rechtshulp aan vreemdelingen³

Het Departement Migratie zorgt voor de opvolging en grondige behandeling van individuele aanvragen met betrekking tot de grondrechten van vreemdelingen. De Dienst Eerste Lijn ontving daarover 1 023 meldingen in 2011. Het Departement Migratie overlegt regelmatig met de Dienst Eerste Lijn: maandelijks over de structurele werking en wekelijks rond individuele dossiers.

Op grond van de 1 023 meldingen rond vreemdelingenrecht opende het Departement Migratie 179 dossiers in 2011. De meldingen geven een goed beeld van de moeilijkheden op het terrein, waardoor het Centrum zijn waarnemende functie goed kan vervullen. Het lage aantal geopende dossiers is eenvoudig te verklaren: er wordt niet systematisch een dossier geopend bij elke melding, maar enkel wanneer het om een complexe materie gaat, of om een probleem dat specifieke structurele opvolging door het Departement Migratie noodzaakt.

Zo worden bijvoorbeeld vragen over detentie en verwijdering (2% van het aantal meldingen, maar 15% van het aantal dossiers) automatisch overgemaakt aan de medewerkers van het Departement Migratie die het dossier verder opvolgen.

Ook in 2011 nam de begeleiding van de regularisatie-aanvragers een groot deel van het werk in beslag: 37% van de meldingen betrof vragen omtrent verzoeken tot regularisatie. Behandelingstermijnen en de toepassing van de regularisatiecriteria zoals bepaald in de instructie van 19 juli 2009 werden ook in 2011 opgevolgd door het Centrum. In deze context zagen

we voornamelijk personen met de Filipijnse (25%), Chinese/Tibetaanse (22%) of Marokkaanse (13%) nationaliteit. De belangrijkste en meest voorkomende vragen werden uit deze meldingen gehaald en besproken in het kader van de maandelijkse begeleidingscommissie samengebracht door de toenmalige Staatsecretaris voor Asiel en Migratie.

Net zoals in 2010, ontving het Centrum in 2011 veel vragen (20% van het totale aantal meldingen) rond het recht op gezinsleven en -hereniging. De hervorming die in werking trad op 22 september 2011 is hier zeker niet vreemd aan. Daarnaast werd er nog steeds veel informatie en bijstand gevraagd rond de huwelijksprocedure, het afsluiten van een wettelijk samenlevingscontract, erkenning van een kind langs vaderzijde, de controles op schijnhuwelijken en de erkenningen van buitenlandse huwelijksaktes. Hier richtten voornamelijk personen van Marokkaanse nationaliteit (24%) zich tot het Centrum gevolgd door onderdanen van de Europese Unie (10%), inclusief Belgen.

Nieuw voor 2011 is het – relatief gezien – hoog aantal vragen rond het verblijfsrecht of de verblijfsvergunning van vreemdelingen (7%). Het ging over het al dan niet verlengen van een tijdelijke verblijfstitel, het bekomen van een definitief verblijf of de vestiging, het verlies van definitief verblijfsrecht of het uitoefenen van zijn recht op vrij verkeer als Europeaan. Van deze vragen werden er 39% gesteld door onderdanen van de Europese Unie.

Het Centrum kreeg ook in 2011 verschillende vragen rond het verkrijgen van de nationaliteit (5%). De vragen gingen zowel over de naturalisatieprocedure, als de procedure tot het verkrijgen van de nationaliteit via verklaring. Er waren ook vragen rond zeer speci-

3 Zie eveneens hoofdstuk 2 betreffende de behandeling van meldingen.

fieke problemen zoals het ontbreken van een geboortakte of het mogelijke verlies van de nationaliteit. Een

aantal van deze vragen worden verder behandeld in het Jaarverslag Migratie 2011 (Publicatie in juni 2012).

Demografische analyse en publicaties

Het Centrum informeert over de aard en omvang van migratiestromen aan de hand van verschillende publicaties. Daarom publiceert het Centrum jaarlijks een statistisch en demografisch verslag over migraties en migrantenpopulaties in België. Dit rapport wordt opgesteld in samenwerking met het Demografisch Centrum van het *Institut d'analyse du changement dans l'histoire et les sociétés contemporaines* (DEMO-UCL) van de Université catholique

de Louvain. Het verslag van 2011 werd voorgesteld op 18 december, ter gelegenheid van de Internationale Dag van de Migrant. Het Jaarverslag Migratie 2011 zal dieper ingaan op een aantal kerngegevens uit dit rapport.

In 2011 werd, in samenwerking met DEMO, een demografische studie over de Turkse migraties gerealiseerd, die in 2012 wordt voorgesteld.

Overleg, colloquia en werkgroepen

Er wordt regelmatig een beroep gedaan op het Centrum om opleidingen te geven over vreemdelingenrecht. Zo werden er in 2011 opleidingen gegeven in het kader van de vormingsmodule 'maatschappelijke oriëntatie' van de vzw BON (Brussels Onthaalbureau voor Nieuwkomers).

Tijdens een conferentie, georganiseerd door *Autre Cercle* te Straatsburg (18-19 november 2011) heeft het Centrum een bijdrage geleverd over de erkenningsproblematiek van huwelijken en partnerschappen tussen vreemdelingen van hetzelfde geslacht in België.

Na een actieve deelname aan de discussie en workshops over het recht op gezinshereniging, georganiseerd door de Koning Boudewijnstichting, heeft het Centrum de hervorming rond gezinshereniging en de bijhorende uitdagingen voor het recht op gezinshereniging voorgesteld tijdens het vijfde colloquium voor gemeentelijke verkozenen en verantwoordelijken in Frankrijk, Duitsland en België te Berlijn (27-28 oktober 2011).

Het Centrum nam eveneens deel aan een expertenpanel tijdens het seminarie *'Les enjeux de la Convention de Genève aujourd'hui'* (16 december 2011), dat georgani-

seerd werd door de CIRE (*Cordination et initiatives pour réfugiés et étrangers*) en Vluchtelingenwerk Vlaanderen.

Het Centrum heeft bovendien meerdere partners verenigd, waaronder BCHV (Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen), CIRE, Vreemdelingenzaken en het Rijksregister, om werk te maken van de moeilijkheden die zich voordoen bij de inschrijving van vreemdelingen in de bevolkingsregisters. Dit project is momenteel lopend.

In het kader van zijn werk rond de grondrechten van vreemdelingen die in gesloten centra worden vastgehouden, heeft het Centrum in 2011 ontmoetingen georganiseerd met verschillende actoren die betrokken zijn bij het beheer van de regionale INAD-centra. Dit is de voortzetting van het overlegwerk dat al in 2010 van start is gegaan.

In juni 2012 is hierover een balans- en analyserapport voorzien. Hiernaast nam het Centrum op 27 oktober 2011 deel aan een evaluatievergadering van het pilootproject voor de toegang tot rechtshulp voor bewoners van gesloten centra, dat momenteel loopt in het gesloten centrum van Brugge.

Het Centrum blijft werken rond het recht om als gezin te leven. Op 6 december 2011 heeft het Centrum een colloquium georganiseerd met de titel 'Belgen tweedetrangs EU-burgers? De nieuwe Belgische wet over gezinshereniging'. Deze wet voert zogenaamde 'omgekeerde discriminatie' – een minder gunstige behandeling van eigen burgers ten opzichte van andere EU-burgers – in. Hierna werd deze nieuwe wet geconfronteerd met drie juridische rechtsordes: de Raad van Europa, de Europese Unie en de Belgisch juridische rechtsorde. Er werd onderzocht of elk van deze rechtsordes 'omgekeerde discriminatie' toelaten binnen het kader van de uitoefening van het recht op gezinshereniging. Het Centrum heeft ook deelgenomen aan een seminarie georganiseerd door de UCL op 25 november 2011 over de hervorming van het recht op gezinshereniging.

Tot slot heeft het Centrum op 14 juni 2011 tijdens een zitting van de Commissie Binnenlandse Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers zijn Jaarverslag Migratie 2010 voorgesteld.

Daarnaast nam het Centrum deel aan verschillende begeleidingscommissies verbonden aan studies waarvan het opdrachtgever of partner is:

» 'CAREERS', een onderzoek uitgevoerd door de ULB

en de UA op initiatief van het Centrum en met een financiering van het Federaal Wetenschapsbeleid. Het gaat om de ontwikkeling en analyse van een statistische module voor de longitudinale opvolging van geregulariseerde personen (opvolger van het project 'ROUTE').

» 'MIGRAGE', een onderzoek uitgevoerd door de KULeuven en de UA op initiatief van het Centrum en met een financiering van het Federaal Wetenschapsbeleid over de veroudering van de migrantenbevolking (toegang tot pensioenen voor de eerste, tweede en overige migrantengeneraties in België).

» 'Partnarmigratie van derdelanders naar Vlaanderen en Brussel. Een kwantitatieve en kwalitatieve studie' in opdracht van de Vlaamse Overheid en het Europees Integratie Fonds Deelname aan de begeleidingscommissie.

» 'Mapping statelessness in Belgium', uitgevoerd in samenwerking met het UNHCR en DEMO-UCL. Het Centrum heeft bijgedragen aan de analyse van statistische gegevens met betrekking tot staatlozen in België.

» 'SaViAV': op vraag van het ESF-Agentschap heeft het Centrum een bijdrage geleverd aan de studie door het leveren van data en analyse over asielzoekers en slachtoffers van mensenhandel.

Mensenhandel en -smokkel

Het Centrum heeft sinds 1995 de wettelijke opdracht om de strijd tegen mensenhandel en -smokkel te stimuleren. Een Koninklijk Besluit van 2004 verduidelijkt deze opdrachten verder. Zo stelt het Centrum een jaarverslag op dat de evolutie en resultaten van de strijd tegen mensenhandel evalueert. Met dit jaarverslag wil het Centrum een reële impuls geven aan de strijd die hulpverleners, inspectiediensten, magistraten en politie op het terrein voeren. Het jaarverslag bevat ook aanbevelingen aan de overheid om een slagkrachtig beleid te ontwikkelen en uit te voeren.

Het Centrum coördineert ook de samenwerking tussen de drie gespecialiseerde opvangcentra voor slachtoffers mensenhandel: PAYOKE (Antwerpen), PAG-ASA (Brussel) en SURYA (Luik). Verder verzorgt het Centrum ook het secretariaat van de inter-

departementale coördinatiecel ter bestrijding van de mensensmokkel en de mensenhandel. Tenslotte is het Centrum bevoegd om inzake mensenhandel en -smokkel in rechte op te treden en zich burgerlijke partij te stellen.

Zowel de Raad van Europa als de Europese Unie bevelen aan dat er nationale rapporteurs mensenhandel worden aangesteld door de lidstaten. In 2011 duidde de Belgische overheid nog geen nationale rapporteur mensenhandel aan. Het Centrum is dan *de facto* nationaal rapporteur.

Het Centrum heeft zijn Jaarverslag Mensenhandel / Mensensmokkel 2010 voorgesteld aan de vooravond van de European Antitrafficking Day op 18 oktober 2011. De focus van dit Jaarverslag was - voor het

tweede jaar op rij - mensenhandel met het oog op economisch uitbuiting. Zowel met dit verslag, als met het verslag van 2010 legt het Centrum de schakels bloot waarmee uitbuitingsconstructies worden opgezet, tussen opdrachtgevers, hoofd- en onderaannemers. Aan het einde van die keten staan werknemers die in mensenwaardige omstandigheden worden uitgebuit.

Dit jaarverslag werd samengesteld uit gesprekken met eerstelijnsactoren, analyses van rechtspraak en beleidsontwikkelingen en cijfermateriaal die ter beschikking zijn gesteld door uiteenlopende actoren in de strijd tegen mensenhandel. De visie van externe experts vult dit jaarverslag aan.

In 2011 heeft het Centrum in achttien dossiers van mensenhandel of -smokkel beslist om in rechte op te treden.

Zowel de Senaatscommissie van Binnenlandse Zaken als de Kamercommissie voor Justitie hebben het Centrum voor het derde jaar op rij uitgenodigd om zijn Jaarverslag Mensenhandel toe te lichten. Na deze toelichting volgt telkens een gedachtenwisseling met de senatoren en kamerleden en wordt het Centrum gevraagd om advies, toelichting of uitleg.

Op internationaal vlak heeft het Centrum - als *de facto* Nationaal Rapporteur deelgenomen aan de meeting van de Nationale Rapporteurs die op 7 en 8 juli door EU-voorzitter Polen werd georganiseerd te Brussel, samen met de Europese Commissie en de Europese anti-trafficking coördinator, Mevrouw Vassiladou. Het Centrum heeft ook deelgenomen aan de Europese Antitrafficking Day te Warschau op 18 oktober 2011, en aan de OVSE-conferentie van 20 en 21 juni te Wenen, met als thema *'Preventing Trafficking for Labour Exploitation: Decent Work and Social Justice'*.

Verder heeft het Centrum zijn expertise ter beschikking gesteld op nationale en internationale studiedagen. Op een conferentie in Utrecht heeft het Centrum de aanpak van economische uitbuiting in België toegelicht. Tijdens een studiedag van de stad Gent en het Oost-Vlaamse diversiteitscentrum over vreemdelingen en zelfstandige activiteit heeft het Centrum deze thematiek toegelicht vanuit mensenhandelperspectief. Het Centrum heeft in maart 2011 een module over de evolutie van mensenhandel voor zijn rekening

genomen tijdens een vorming voor de magistratuur, georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding.

In samenwerking met de gespecialiseerde centra voor de opvang van slachtoffers van mensenhandel heeft het Centrum in de loop van 2011 een nieuw elektronisch beheerssysteem voor de dossiers van slachtoffers van mensenhandel ontwikkeld en getest. Dit zorgt voor een gelijke behandeling van de dossiers bij de betrokken instellingen en laat op termijn toe om een database aan te leggen van slachtofferverklaringen en geanonimiseerde dossierinformatie.

Hoofdstuk 4:

HET CENTRUM NETWERKT

Nationale samenwerkingsverbanden

Discriminatie/ Gelijke kansen

Het Centrum heeft verschillende samenwerkingsakkoorden of -protocollen afgesloten met overheden en partners op het veld (organisaties, vakbonden, ...). Bijna al deze protocollen bevatten een luik over meldingen en individuele dossiers en regelen de concrete samenwerking voor de behandeling van deze dossiers.

» **Met het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap**
Samenwerkingsprotocollen werden ondertekend tussen het Centrum⁴ en zowel het Waalse Gewest als de Franse Gemeenschap in het kader van de goedkeuring van de antidiscriminatie-decreten. Dankzij deze protocollen konden er in 2010 drie medewerkers in dienst worden genomen op de Dienst Tweede Lijn en één op de Dienst Diversiteit. Deze medewerkers zijn belast met de behandeling van dossiers die raken aan de bevoegdheden van het gewest (openbaar vervoer, beroepsopleiding,...) en de gemeenschap (onderwijs, cultuur,...). In 2011 werden deze banden nog versterkt, door de ontwikkeling van nieuwe meldpunten *Espaces-Wallonie* en rechtstreekse samenwerking met verschillende Waalse gemeentes.

» **Met Vlaanderen**

De overeenkomst tussen de Vlaamse overheid en het Centrum werd in 2011 verlengd in het kader van de verdere uitbouw van de Vlaamse Meldpunten Discriminatie. Deze gebruiken het elektronisch dossier-beheerssysteem (METIS) en het Centrum vormt de de medewerkers van de Meldpunten, verzekert een een helpdesk, en biedt samenwerking in dossiers en ondersteuning bij plaatselijk overleg.

» **Met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

Er is een samenwerkingsprotocol ondertekend tussen het Centrum en het Territoriaal Pact voor de Werkgelegenheid.

» Andere partners zijn: sociale partners waaronder vakbonden; verenigingen/instelling die zich speci-

aliseren in de rechten van personen die beschermd zijn door de wettelijke discriminatiegronden; de '*Centres d'intégration régionaux*' in het Waalse Gewest, onderzoekcentra, publieke instellingen, ... Deze samenwerkingen kunnen zowel tijdelijk als structureel zijn.

Migratie

- » De begeleidingscommissie van het Hulpfonds voor Gezinshereniging dat wordt beheerd door het Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen;
- » *Comité consultatif du Délégué Général aux droits de l'enfant* van de Franse Gemeenschap;
- » Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen: deelname aan de maandelijkse contactvergaderingen ;
- » Deelname aan de bijeenkomsten van de bezoekersgroep detentiecentra, die gecoördineerd wordt door het CIRE;
- » Waarnemend lid van de werkzaamheden van het platform Kinderen op de dool;
- » Nationale commissie voor de rechten van het kind, waar het Centrum een adviserende rol speelt;
- » Lid van de Adviesraad Buitenlandse Werknemers.

Internationale samenwerkingsverbanden

Binnen de Europese Unie

Equinet is het Europese netwerk van instellingen dat gelijke kansen en gelijke behandeling bevordert. Het netwerk wil de samenwerking en de uitwisseling van informatie en juridische expertise tussen deze instellingen bevorderen. Equinet bracht in 2011 verschillende studies uit (lijst beschikbaar op www.equineteurope.org), waaraan het Centrum meermaals meewerkte. In november 2011 werd de directeur van het Centrum verkozen tot voorzitter van Equinet.

www.equineteurope.org

Het Europees Bureau voor de Grondrechten (Fundamental Rights Agency - FRA). Het FRA heeft de volgende drie opdrachten: gegevens verzamelen en analyseren; de Europese instellingen en lidstaten adviseren; en samenwerken met het middenveld en het brede publiek sensibiliseren. Het departementshoofd Discriminatie van het Centrum zetelt in de Raad van Bestuur van het FRA. Daarnaast werkt het Centrum actief mee aan verschillende onderzoeksprojecten van het FRA ('joined-up governance', rechtstoegang voor slachtoffers van discriminatie, enquête over slachtoffers van antisemitisme, ...)

www.fra.europa.eu

Het netwerk van Nationale Contactpunten voor Integratie (NCP-I) van de Europese Commissie. Na langdurig voorbereidend werk van de Lidstaten, publiceerde Eurostat in 2011 de pilootstudie '*Indicators of Immigrant Integration*'. Dit ontwerpvoorstel zal in 2012 verder worden geanalyseerd. Ook zal een voorstel voor de implementatie van een monitoringsysteem worden uitgewerkt.

Onder impuls van de Europese Commissie hebben de Nationale Contactpunten in 2011 ook gewerkt aan een inhoudelijk ontwerpvoorstel voor drie Europese Integratiemodules. Het voorliggende inhoudelijke ontwerp zal verder worden verfijnd met het oog op een mogelijke implementatie.

De Commissie publiceerde in 2011 haar tweede '*European Agenda for the Integration of Third-Country Nationals*'. Het Poolse Voorzitterschap van de Raad van de EU heeft bovendien het initiatief genomen voor

de totstandkoming van Raadsconclusies met betrekking tot deze nieuwe agenda. Op Belgisch niveau heeft deze oefening gezorgd voor een geïntensifieerde samenwerking met Buitenlandse Zaken en de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Instellingen.

Het Europees Migratienetwerk (EMN). In 2011 heeft het Centrum verder geïnvesteerd in het nationaal Belgisch contactpunt van het Europees Migratienetwerk. In dat kader heeft het Centrum op 27 april 2011 een evenement van het nationaal netwerk georganiseerd en actief bijgedragen aan de organisatie van de nationale EMN-conferentie, die op 26 oktober 2011 plaatsvond ('60 jaar Vluchtelingenconventie'). Verder heeft het Centrum in 2011 twee bijdragen geleverd op twee EMN-twinning (Duitsland en Litouwen) en op twee EMN-conferenties (Noorwegen en Malta). Nog te noteren zijn de deelnames aan zes EMN-meetings in Brussel en aan een tiental activiteiten voor het nationaal netwerk.

www.emn.europa.eu

www.emnbelgium.be

Raad van Europa

De Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI) bindt de strijd aan tegen racisme, xenofobie, antisemitisme en onverdraagzaamheid binnen Europa vanuit de overtuiging dat mensenrechten moeten worden beschermd. Een medewerker van het Centrum zetelt in eigen naam in de ECRI, net als alle andere leden die werden geselecteerd op basis van hun expertise op het gebied van de bestrijding van onverdraagzaamheid. In 2011 werd deze medewerker verkozen tot eerste vice-president van het ECRI. Alle ECRI-leden zijn onafhankelijk en onpartijdig in de uitoefening van hun mandaat.

www.coe.int/ecri

Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE)

Het Centrum neemt deel aan de activiteiten van het **Bureau voor Democratische Instellingen en Mensenrechten** (*Office for Democratic Institutions and*

Human Rights -ODIHR) binnen de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE). Het Centrum is één van de nationale contactpunten in de strijd tegen haatdelicten.

www.osce.org/odihr

Verenigde Naties

Het National Human Rights Institutions Network (NHRI), en meer bepaald het Europese netwerk van nationale mensenrechteninstellingen, ziet erop toe dat de mensenrechten voldoende worden beschermd in de Europese besluitvorming en regelgeving. In juni 2007 richtte het netwerk de werkgroep 'Asiel en Migratie' op, dat geleid wordt door Centrum in samenwerking met het Deutsches Institut für Menschenrechte.

www.nhri.net

België heeft in 2011 voor het eerste een rapport ingediend in het kader van de Universal Periodic Review. Het Centrum noteert hier het engagement van de Minister van Buitenlandse Zaken, om in België een nationaal instituut voor mensenrechten op te richten.

www.ohchr.org/EN/HRBodies/UPR/PAGES/BESessionII.aspx

Hoofdstuk 5:

HET STEUNPUNT TOT BESTRIJDING VAN ARMOEDE BESTAANS- ONZEKERHEID EN SOCIALE UITSLUITING

Het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting wil de strijd tegen armoede als prioriteit op de politieke agenda houden. Het Steunpunt Armoedebestrijding is opgericht door de Federale Staat, de gewesten en gemeenschappen. Het heeft als opdracht informatie te verzamelen en te analyseren, aanbevelingen te formuleren, rapporten over de uitoefening van grondrechten en over de ongelijkheid in de toegang tot die rechten. Daarnaast moet het Steunpunt Armoedebestrijding structureel zorgen voor een dialoog met de actoren op het terrein, zowel publieke als private. Het Steunpunt Armoedebestrijding stelt, gelet op zijn bijzondere status, een afzonderlijk activiteitenverslag op. Het situeert hier kort enkele activiteiten die het jaar hebben gekenmerkt.

Opmaak en publicatie van het zesde tweejaarlijks Verslag van het Steunpunt

Het Steunpunt Armoedebestrijding heeft in 2011 zijn zesde tweejaarlijks Verslag opgemaakt. Het is voorgesteld aan de pers op 5 januari 2012. Het verslag 2010-2011 is het resultaat van talrijke ontmoetingen met actoren van erg uiteenlopende aard, en richt zich op twee thema's: het recht op behoorlijke huisvesting en toekomstperspectieven voor jongeren. Er worden pistes gelanceerd om het recht op huisvesting effectiever te maken, door het te verbinden aan een resultaatsverbintenis. Er wordt gepleit voor een betere erkenning van alternatieve woonvormen zolang de privémarkt noch de publieke woningmarkt andere mogelijkheden bieden tot betaalbare huisvesting. Het rapport vraagt naar investeringen bij jongeren die een voorziening voor bijzondere jeugdzorg verlaten zodat een zachte overgang naar de meerderjarigheid kan verzekerd worden. Hetzelfde voorstel wordt gedaan voor jongeren die op de arbeidsmarkt belanden na het volgen van een traject in het deeltijds leren en werken.

Seminarie: 'Naar een effectief recht op huisvesting: welke lessen trekken uit de Franse en Schotse wetgeving?'

Een gedachtewisseling werd opgestart op basis van twee ervaringen - in Schotland en Frankrijk - waar een resultaatsverbintenis voor de overheid is ingeschreven in de wet. Het seminarie in maart 2011 had als doel de twee buitenlandse wetgevingen uit te spitten, maar

ook om na te gaan welke vragen dit oproept voor België. Het werk werd voortgezet met actoren op het terrein. Een volgende fase is de organisatie van een colloquium, georganiseerd door het Steunpunt Armoedebestrijding in samenwerking met twee universiteiten (Antwerpen en Facultés Saint-Louis). Ter gelegenheid van het uitbrengen van het zesde Tweejaarlijks Verslag, zal het voorstel van een resultaatsverbintenis voorgelegd zijn aan de overheden.

Drie onderzoeken over armoede op vraag van het Steunpunt Armoedebestrijding, gefinancierd door het Federaal Wetenschapsbeleid (Agora-programma)

Het Steunpunt Armoedebestrijding is bij deze onderzoeken sterk betrokken: animatie van de begeleidingscommissies, contacten met de onderzoeksploegen en met betrokken terreinactoren,...

» Een link tussen leven in armoede en maatregelen bijzondere jeugdbijstand?

De resultaten van dit onderzoek, uitgevoerd door de UGent en de UCL zijn dit jaar verschenen in het Nederlands en in het Frans. In dit onderzoek werd de socio-economische achtergrond van kinderen met een (eerste) maatregel in de bijzondere jeugdbijstand nagegaan. Het besluit is dat er een statistisch significant verband bestaat tussen de kans (in de statistische betekenis van het woord) om geconfronteerd te worden met een maatregel in het kader van de bijzondere jeugdzorg en een ongunstig socio-economisch statuut. Op basis van de gebruikte methode – kruising van beschikbare data uit verschillende gegevensbanken – kan de aard van het verband niet afgeleid worden. Hiervoor zijn kwalitatieve analyses noodzakelijk.

» Ondervertegenwoordiging van de armsten in databanken

Een onderzoeksploeg van het HIVA (KU Leuven) onderzoekt de ondervertegenwoordiging van bepaalde groepen in de databanken. Concreet werd de SILC-enquête – die in België jaarlijks bij een 6000-tal huishoudens wordt afgenomen – herwerkt in functie van een aangepaste bevraging van twee doelgroepen (die vrijwel nooit opgenomen worden in statistieken): dak- en thuislozen en mensen zonder papieren. In 2010 kon een bevraging

opgezet worden bij deze twee groepen. De resultaten werden in 2011 voorgesteld.

» **Armoede in de stad en op het platteland**

In 2010 ging het onderzoeksproject 'Armoede in de stad en op het platteland' van start, uitgevoerd door Université Libre de Bruxelles en KULeuven. Dit onderzoek zoekt naar indicatoren van armoede die rekening houden met de graad van ruraliteit of stedelijkheid van de omgeving. In het onderzoek werd - op basis van de inhoudelijk erg rijke data uit de EU-SILC enquête, die qua steekproef echter beperkt is - een beter begrip opgebouwd van het karakter van armoede op het platteland in vergelijking met meer stedelijke gebieden. In 2011 zijn de onderzoekers gestart met een tweede fase waarin men tracht plattelandsarmoede te meten op basis van de socio-economische gegevens over de hele bevolking uit de Kruispuntbank voor Sociale Zekerheid. Het onderzoek loopt nog tot eind mei 2012.

Het Steunpunt Armoedebestrijding heeft in 2011 ook een projectvoorstel ingediend in het programma 'Samenleving en toekomst' van Federaal Wetenschapsbeleid rond het thema arbeidsmarkt en demografische ontwikkelingen, met specifieke aandacht voor mensen in een socio-economisch zwakkere positie. In 2012 zullen hieromtrent drie onderzoeksprojecten kunnen starten.

Al de vermelde teksten zijn beschikbaar op de website

www.armoedebestrijding.be

Hoofdstuk 6:

PUBLICATIES IN 2011

Centrum

- » Strategisch Driejarenplan. 2011-2013. (04/2011 – 114pg.)
- » Het Centrum in 2010. Jaarverslag Algemene Werking 2010 (05/2011 – 36pg.)
- » Memorandum ter attentie van de Formateur (08/2011 – 15pg.)

Discriminatie / Gelijke Kansen

- » Baromètre Diversité Egalité (2011 – coll. CSA – 82pg.). *Enkel in het Frans*
- » Leeftijdscriminatie. Wat is het en wat kan u eraan doen? Praktische informatie en handige tips (02/2011 – 39pg.)
- » Veruiterlijkingen van overtuigingen. Stand van zaken en werkpistes. (03/2011 – 85pg.)
- » Witboek. Het vergeetputbeleid. Internering van personen met een verstandelijke handicap of een psychische aandoening (05/2011 – coll. NVHVG, Similes – 88pg.)
- » Organisatie van het tijdelijke verblijf van woonwagbewoners (05/2011 – 32pg.)
- » Jaarverslag Discriminatie / Diversiteit 2010 (06/2011 – 162pg.)
- » Pour une Commune égalité (11/2011 – coll. Wallonie, IEFH – 58pg.). *Enkel in het Frans*

Migratie

- » Jaarverslag Migratie 2010 (04/2011 – 234pg.)
- » Jaarverslag Mensenhandel / Mensensmokkel 2010. Sociale fraude bestrijden is mensenhandel voorkomen. (10/2011 – 136pg.)
- » Migraties en migrantenpopulaties in België. Statistisch en demografisch verslag 2010 (12/2011 – 205pg.)

Armoede

- » Activiteitenverslag 2010 van het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting (2011, 38pg.)
- » Strategisch Driejarenplan 2011-2013 van het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting (2011, 35pg.)
- » Programma 2011 van het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting (2011, 12pg.)
- » De leefomstandigheden van dak- en thuislozen en van mensen zonder wettelijke verblijfsvergunning: eerste resultaten (03/2011 – coll. HIVA – 21pg.)
- » Verslag van het seminarie. ‘Naar een effectief recht op wonen: welke lessen kunnen we trekken uit de Franse en Schotse ervaringen?’ (03/2011 – 63pg.)
- » Pauvreté, armoede, armut. 15 acteurs, 1 combat. 15 getuigenissen, 1 strijd. 15 akteure, 1 ziel (04/2011 – 74p.)
- » Een link tussen leven in armoede en maatregelen bijzondere jeugdbijstand? (06/2011 - coll. Federaal Wetenschapsbeleid, COJ, Academia Press – 134pg.)
- » Bijlage activiteitenverslag: Persaandacht voor de werkzaamheden van het Steunpunt (06/2011 – 25pg.)
- » Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting. Memorandum (06/2011 – 10pg.)

Hoofdstuk 7:

BALANS EN RESULTATEN- REKENING VAN HET CENTRUM

Hieronder vindt u een overzicht van de belangrijkste cijfers uit de balans per 31/12/2011 en uit de resultatenrekening over 2011. De Jaarrekening 2011 werd op datum van 18 april 2012 door de Raad van Bestuur goedgekeurd en werd door de Commissaris-Revisor gecontroleerd. Dit overzicht geeft alléén de cijfers van

het Centrum zélf, en niet de cijfers van het Impulsfonds en van het Steunpunt Armoedebestrijding; deze worden namelijk apart beheerd en vallen onder de verantwoordelijkheid van hun beheerscomité.

De cijfers zijn uitgedrukt in € 1 000

Balans op 31/12/2011 (x € 1 000)			
Activa	7 974	Passiva	7 974
Vaste activa	401	Kapitaal	55
Materiële activa	246	Gecumuleerd resultaat	5 015
Financiële activa	155	Voorzieningen	18
Viottende activa	7 573	Schulden	2 886
Handelsvorderingen	1 084	Leveranciers	710
Geldbeleggingen	6 100	Sociale schulden	472
Liquide middelen	370	Overige schulden	1 704
Overlopend	19		

Resultatenrekening 2011 (x € 1 000)			
Opbrengsten	8 946	Kosten	8 052
Nationale Loterij	7 260	Projectkosten	1 245
Projectopbrengsten	1 327	Werkingskosten	1 534
Overige opbrengsten	307	Personeelskosten	5 101
Financiële opbrengsten	24	Afschrijvingen	172
Uitzonderlijke opbrengsten	28	Uitzonderlijke kosten	0
		Resultaat 2011	894

Het Centrum in 2011

Jaarverslag Algemene Werking 2011

Brussel, april 2012

–

Uitgever en auteur:

Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Koningsstraat 138, 1000 Brussel

T: 02 212 30 00

F: 02 212 30 30

epost@cntr.be

www.diversiteit.be

–

Redactie: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Vertaling: Intrasoft

Grafisch concept en opmaak: d-artagnan

Fotografie: Anabelle Schattens

Verantwoordelijk uitgever: Jozef De Witte

–

Ce rapport annuel est également disponible en français.

This annual report is also available in English.

Dieser Jahresbericht ist auch in Deutsch erhältlich.

–

U kan deze publicatie bestellen bij de Infoshop van de Kancelarij van de Eerste Minister:

Infoshop.be Kancelarij van de Eerste Minister

Wetstraat 18, 1000 Brussel

T: 02-514 08 00

F: 02-512 51 25

info@infoshop.belgium.be

Vermeld duidelijk de titel van deze publicatie 'Het Centrum in 2011 / Jaarverslag Algemene Werking 2011', de gewenste taal en het aantal exemplaren.

Deze publicatie wordt u gratis aangeboden, enkel de verzendingskosten worden aangerekend.

–

Deze publicatie kan u ook terugvinden op de website van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding: www.diversiteit.be

–

Het Centrum juicht de verspreiding van kennis toe, maar dringt aan op respect voor de samenstellers en auteurs van alle bijdragen in deze publicatie. Gebruik van teksten uit deze publicatie als informatiebron is enkel toegestaan met vermelding van de auteur en de bron. De gehele of gedeeltelijke reproductie, verkoop, publicatie, aanpassing van de teksten, foto's, tekeningen of andere auteursrechtelijk beschermde elementen in deze publicatie is niet toegelaten zonder de voorafgaande schriftelijke toelating van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

–

Voor gebruik van het beeldmateriaal dient contact te worden opgenomen met het Centrum of rechtstreeks met de copyrightgebruiker vermeld in het colofon.

–

Deze brochure werd gedrukt op FSC -papier / SGS -COC -004434 / FSC -mixed

CENTRUM VOOR
GELIJKHEID
VAN KANSEN
EN VOOR RACISME
BESTRIJDING

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

Koningsstraat 138, 1000 Brussel

WWW.DIVERSITEIT.BE